

Kort na zijn auto-ongeval, waarbij hij zijn linkerbeen verloor. Volgens zijn ex-vrouwen probeerde Alex hen ook aan te zetten tot amputatie.

AMPUTATIE-FETISJISME

► Je exen beschuldigen jou ervan dat jij hen aanzette tot amputatie.

Pff, ik probeer die vrouwen te vergeten. Een van hen probeert me nog altijd te contacteren. Ze vroeg zelfs om te mogen overkomen. Maar na wat ze me heeft aangedaan, zie ik een nieuwe ontmoeting niet zitten.

Je zou hen ooit hebben gevraagd om een van hun ledematen te laten amputeren.

Ach, dat werd al lachend gezegd. Een van mijn exen en ik waren aan het dollen. 'Mocht ik voor mijn dikke teen 30.000 frank krijgen, dan zou ik hem direct laten amputeren', zei ze. Maar dat was al grappend. Ik heb nóóit gevraagd om haar been te laten afzetten.

Die vrouwen zeggen ook dat je bij jezelf een been, een hand en zelfs een teelbal liet afzetten.

(ontwijkend) Ik trek me niets aan van wat zij zeggen. Het enige contact dat ik nog heb met België, is met mijn oudste zoon die ik wekelijks spreek. Trouwens, mijn exen hebben het ook klaar gekregen dat ik mijn zonen enkel onder toezicht mag zien. Een man die zijn eigen benen afsnijdt, die gaat waarschijnlijk ook zijn kinderen in stukken snijden, niet?

Je werd ooit gedwongen opgenomen in de psychiatrie vanwege zelfverminking.

Die opname dateert van lang geleden. Ik dronk toen te veel en sneed mezelf. Maar dat is voorbij.

VERENIGINGEN VAN MENSEN MET EEN HANDICAP REAGEREN GESCHOKT

'ER IS TOTÁÁL NIETS OPWINDENDS AAN EEN AMPUTATIE'

Eén man op vijf en één vrouw op tien heeft al gefantaseerd over seks met iemand met een amputatie. Organisaties van mensen met een handicap reageren geschokt.

Apotemnofilie of 'amputatie-fetisjisme' is een erkende psychische aandoening van mensen die een onbedwingbare wil hebben om hun ledematen te laten amputeren. Dit extreme verlangen kan volgens psychiaters gezien worden als een vorm van zoeken naar seksuele bevrediging. Nauw verwant hiermee is acrotomofilie: hier gaat het om personen die vallen op mensen met amputaties.

Beide fenomenen zijn weinig gekend. Zelfs bij de vzw Dysmelia, voor mensen met een amputatie, fronsen ze de wenkbrauwen.

'Mensen die plezier beleven aan

het laten amputeren van ledematen? Nee, daar heb ik nog nooit van gehoord', schrikt Charles Dauvin van Dysmelia. 'Het stuit mij tegen de borst dat zoiets bestaat. Want voor de leden van onze organisatie is een amputatie allesbehalve een pretje.'

In de psychiatrie is apotemnofilie evenwel geen onbekende. Myriam Van Moffaert is gespecialiseerd in zelfverminking.

'Het gaat om mensen die ontevreden zijn met hun lichaam', zegt zij. 'Velen gaan dan naar de plastisch chirurg, maar een minderheid ziet het anders. Voor hen is hun arm of been een deel van hun lichaam dat ze haten. Ze zijn

vaak zéér gemotiveerd om ervan verlost te raken. Zo niet dreigen ze zelfs met zelfmoord.'

In 2000 maakte de zaak van de New Yorkse psycholoog Gregg Furth ophef. De man wilde zijn perfect gezonde rechterbeen laten afzetten, maar vond in eigen land geen dokter. Uiteindelijk werd een

Schotse dokter bereid gevonden, maar die kreeg geen toestemming van de autoriteiten.

'In theorie is het nochtans mogelijk', zegt Van Moffaert. 'Iemand met zo'n wens zou eerst in therapie moeten gaan. Als die niet helpt, moet soms een chirurgische oplossing worden overwogen. Maar dat kan alleen na het fiat van een ethisch team van experts.'

OPGEWONDEN

'Terwijl er maar weinigen zijn die een ledemaat willen laten amputeren, komt het veel vaker voor dat mensen seksueel opgewonden raken door personen met een amputatie. 'Uit een enquête onder geneeskundestudenten bleek dat 8 procent van de meisjes en 19 procent van de jongens al eens gefantaseerd hadden over vrijen met iemand met een amputatie', besluit Van Moffaert. ■ GVG